

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

Ὁ ἀποβιώσας Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Προκόπιος, οὗτινος τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν, ἐγεννήθη ἐν Ἀγίῳ τὸ ἔτος 1813. Τὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ μαθήματα διακούσας ἐν Ναυπλίῳ ἀφίκετο πλήρης ἀκμῆς πνευματικῆς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐνεγράφη εἰς τὴν Θεολογικὴν σχολὴν γενόμενος προλόγης. Μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπῆλθεν εἰς Βιέννην ὡς ἀρχιμανδρίτης τῆς αὐτῆς Ἑλληνικῆς παροικίας, ὅπου διαμείνας ἐφ' ἱκανόν, οὐ μικρὸν ἐπλούτισε τὰς θεολογικὰς του γνώσεις. Ἐκ Βιέννης ἐπιστρέψας τὸ ἔτος 1854 διορίσθη καθηγητὴς τῶν ἱερῶν μαθημάτων ἐν τῷ Ἀρσακείῳ καὶ μετὰ ἓν ἔτος προεχειρίσθη Ἀρχιεπίσκοπος Μεσσηνίας. Ἐπὶ εἴκοσι καὶ τέσσαρα ὅλα ἔτη εὐδοκίμως ὑπηρετήσας ἐν τῷ ἀξιώματι τούτῳ τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὸ ἔτος 1874 ἐξελέγη Μητροπολίτης Ἀθηνῶν. Δὲν εἶνε βεβαίως ἐπιτετραμμένον εἰς ἡμᾶς νὰ ἐξετάσωμεν ἐν τόσῳ στενῷ χώρῳ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ μεταστάντος ἱεράρχου πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ ὀψηλῷ ἀξιώματι, γενικῶς ὅμως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι καίτοι ἐστέρητο τῆς ἀπαιτουμένης μεγάλης δραστηριότητος, ἐνεκα τῆς πασχούσης ὑγείας του, οὐχ ἕττον μετὰ πολλῆς τῆς περὶ κλίσεως διηύθυνε τὰ τοῦ κλήρου καὶ εἰς ἀνωμάλους ἐτι περιστάσεις. Ἡ κρῆσις του ἐγένετο λίαν ἐπιδλητικὴ.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐὰν δὲν κατώρθωσεν ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ ρίψῃ τὴν Κυβέρνησιν, κατώρθωσεν ὅμως νὰ ρίψῃ τὸ Κομιτάτον, κατὰ τοῦ ὁποίου τόσον ἀμείλικτον πόλεμον ἐκήρυξε πέρυσι. Ἡδὴ ἐπανερχόμεθα εἰς τὰ πάτρια. Ἡ *καμήλα*, τὸ γαϊτανάκι, ὁ ποιητὴς καὶ τὰ ρόπαλα θὰ τέρψωσι τοὺς φιλοθεάμονας κατοίκους, ἐνῶ θὰ ἦτο φυσικώτερον τὰ τελευταῖα νὰ ἔλθωσιν εἰς στενὰς σχέσεις μᾶλλον μὲ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Ὅπωςδὴποτε ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως δύναται ἐφέτος νὰ μείνῃ ἡσυχος, διότι οὐδεὶς θὰ τοῦ διατραπῆ τὰ γεύματά του, τὰς ἐμφράξεις του, τὰς ἡμιαποχωρήσεις του καὶ τοὺς πολιτικούς του συλλόγους.

✱

— Καὶ τώρα παῖς θὰ γίνῃ Μητροπολίτης;

Εἶνε ἡ γενικὴ ἐρώτησις καὶ ἀφοῦ εἶνε γενικὴ φαντάζεσθε πόσας ἀπαντήσεις θὰ ἔχετε ἐν Ἑλλάδι. Ἄλλοι ἐπρότειναν τὸν κ. Δαμαλᾶν, ἄλλοι τὸν ἀρχιμανδρίτην κ. Παγίδαν καὶ ἄλλοι ἄλλους. Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐπὶ δύο ἐβδομάδας προβλέπομεν, ὅτι ἡ ἔλλειψις τοῦ Κομιτάτου δὲν θὰ εἶνε πολὺ ἐπαισητὴ.

✱

Καὶ εἶπον περὶ τοῦ κ. Δαμαλᾶ.

— Αὐτὸς εἶνε καλός, διότι εἶνε φανατικὸς καὶ τρώγει ὄλο φασόλια. Τὸ πρῶτον δὲν γνωρίζομεν ἐὰν εἶνε μεγάλο συστατικόν, ἀλλὰ τὸ δεύτερον νομίζομεν, ὅτι εἶνε καὶ ἐλάττωμα, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὰ οὐχὶ λίαν ἐνθαρρυντικὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς τοιαύτης τροφῆς.

✱

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὴν κ. Παγίδαν συναινοῦμεν εἰς τὴν

ἐκλογὴν του, ἐὰν μᾶς ὑπόσχεται νὰ συλλάβῃ ὅλους τοὺς λυμεῶνας τῆς ἐκκλησίας ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν ἱερέων.

✱

Οἱ μόνοι, οἵτινες δὲν ἀκούονται καθόλου ὡς ὑποψήφιοι, εἶνε ὁ ἐλλόγιμος φίλος κ. Μυριανθούσης, ὁ σεβασμιώτατος Λάτας καὶ ὁ αἰδεσιμώτατος Παπᾶ-Σκληρός. Τοῦ τελευταίου ἰδίως τὴν ὑποψηφιότητα συνιστᾷ θερμῶς εἰς ὅλους τοὺς ἀναγνωρίζοντας τὰ ἠθικὰ προσόντα τοῦ Ἑλληνοῦ τούτου κληρικοῦ.

✱

Καὶ τὸ νὰ ἔχῃ τις χρήματα εἰς χαλκὸν εἶνε δυστυχία, ὁ δὲ κάτοχος κρούει τὰς θύρας τῆς λιμοκτονίας. Αὐτὸ δὲν δύνασθε νὰ τὸ ἀμφισβητήσητε, διότι εἶνε ἀξίωμα τὸ ὁποῖον ἔθηκε μίᾳ ἐφημερίδι τοῦ κ. ἀξιωματικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Θέλετε δὲ νὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος; Εἰσέλθετε εἰς τὸν σιδηρόδρομον καὶ μεταβῆτε εἰς Πειραιᾶ. Θὰ ἴδῃτε ὅλους νὰ συναλλάσσωνται μὲ χαλκίνα νομίσματα, τὸ ὁποῖον σημαίνει ... ὅτι κρούονται αἱ θύραι τῆς δυστυχίας ἐν Πειραιᾷ. Ἄλλ' ἐρωτῶμεν τὴν συναδέλφον, ὅταν δὲν ὑπάρχουν καὶ αὐτὰ τι κρούει ἡ δυστυχία; Καὶ κάποιος μᾶς ἀπαντᾷ: Κρούει τὰς τελευταίας στιγμὰς ... τῆς συναδέλφου.

✱

Διατί πίνομεν γάλα νερωμένον; Σᾶς τὸ ἐξηγεῖ εἰς γαλλοποπῶλης διατριβογράφος. «Τὸ καθαρὸ γάλα, γράφει εἶνε ἀκριβὸ καὶ δὲν ἀποροῦν νὰ τὸ ἀγοράσουν οἱ ταλαίπωροι οἱ πτωχοὶ. λοιπὸν τί νὰ γίνῃ διὰ νὰ ἐξοικονομηθοῦν καὶ αὐτοὶ; ρίπτομεν καὶ νερὸ καὶ τὸ πουλοῦμε εὐθηνότερον». Ἄλλ' ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔχει τὸ ἀτύχημα νὰ κατατάσσεται μεταξὺ τῶν ταλαίπωρων αὐτῶν, οἱ ὅποιοι δὲν εὐποροῦσι ν' ἀγοράσωσι γνήσιον γάλα;

✱

Καὶ μίᾳ ἀξίᾳ λόγου εἶδῃσις τὴν ὁποίαν εἶδομεν δημοσιευθεῖσαν:

«Τὸ πρῶτον δέμα τὸ ὁποῖον ἀπεστάλη ἐξ Ἀθηνῶν διηυθύνετο εἰς Πειραιᾶ καὶ περιεῖχε *ξεροκούλουρα*».

Φαίνεται, ὅτι ὁ ἀποστέλλων εἶχε ὑπ' ὄψει τὴν δυστυχίαν τοῦ Πειραιῶς καὶ ἀπέστειλε πρὸς σωτηρίαν συγγενοῦς του ἢ φίλου τὰ *ξεροκούλουρα* αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἠδύναντο καὶ νὰ μὴ λάβωσι τὸ χρίσμα τῆς ἀθανασίας διὰ τῆς δημοσιεύσεως.

Ἄξιός

Ο ΔΑΜΑΛΑΣ

Ὅποιος τὸν ὄψῃ ἀπόκρηαις μ' ἀμφια ἱερά
Καὶ νὰ φορᾷ μίτρα πατερίτσα καὶ στιχάρι
Δὲν εἶν' ἀμφιβολία πῶς ἀμέσως θὰ τὸν πάρῃ
Γιὰ μασκαρᾶ.

Ἄσπαστος